

יומם ולילה לא יבין דרושיה מפני עומקם (רמ"ק), **וְיִדְעֵי לְיַחְדָּא יַחְדָּא**!

אור הרשב"י

(במדבר כח) וז"ל: "אמר רבי מאיר מאן דמזולזל בפרורין דנהמא וכו', וכל שבין מאן דמסר רזין דאורייתא וסתרי קבלה וסתרי מעשה בראשית, או סתרי אתון דשמא מפרש לאנשים דלאו אינון הגונים וכו', עליה אתמר נודד הוא ללחם איהי ללחמה של תורה, ולית מאן דישגח עליה וכו'".

עוד שם בהקדמת מהרח"ו כתב מעט משבחי רבינו האריז"ל איך שהשיג דברים ונפלאים בחכמה הזאת "דברים מבהילים אשר לא נראו ולא נשמעו בכל הארץ מימי רשב"י ז"ל ועד הנה" ואחר כותבו כל זה הוסיף וז"ל: וכל זה השיג שלא ע"י שימוש בקבלה מעשית ח"ו כי איסור גדול יש בשמושם אמנם כל זה היה מעצמו ע"י חסידותו ופרישותו אחרי התעסקו ימים ושנים רבים בספרים חדשים גם ישנים בחכמה הזאת ועליהם הוסיף חסידות ופרישות וטהרה וקדושה היא הביאתו לידי אליהו הנביא שהיה נגלה אליו תמיד ומדבר עימו פה אל פה ולמדו זאת החכמה".

ואתה תחזה דברים מפורשים בדברי הרב ז"ל דאף רבינו האריז"ל בעצמו אחרי שהתעסק ימים ושנים רבים בספרים חדשים וישנים עם כל זה לא הספיק לו לענין ההשגה אלא רק אחר שעליהם הוסיף חסידות ופרישות וטהרה וקדושה.

ובעין חיים דף יג טור ב (היכל א"ק ענף ד) כתב וז"ל: ואם תשים עיני שכלך לדייק היטב כל המלות המיותרות והכפולים והרמזים

הוא עצמו השיב לו דמכאן ולהלאה להו מילין סתימין בנוונא, אבל לשאר חכמי דורם עם היותם תנאים ליבם רחב כפתחו של אולם, עם היותם כתובים הם אצלם מילין סתימין ולא אתגליין אלא לחבריא האלין בלחוד, ואף גם הם בתוך מחשבות ליבם ולא מן הפה ולחוצ, וכמ"ש סתימין מילין בנוונא, ולא אמר ביננא. וכן בפרשת ויחי דף ריו ע"א אמר שם: "בכה רבי אבא ואמר רבי שמעון דטחנין מיניה מנא טבא וכו', ולא אשתאר בעלמא מיניה בר כמה דכתיב קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העומר מן וכו' למשמרת לאצנעותא, ואילו באתגליא לא כתיב, והשתא מאן יכיל לגלאה רזין ומאן ינדע לון".

גם בפרשת אחרי מות דף ע"א וז"ל: "בתר דשכיב רבי שמעון הווי חבריא אמרי, אל תיתן את פיך לחטיא את בשרך" (קהלת ה).

ואין ספק כי לולא שרשב"י הכיר וידע ברוח קדשו כי רבי אבא היה חכם גדול ויודע להלביש ולהעלים הדברים דרך חידה ורמז שלא יבינו אפ"י חכמי הדור ההוא, לא היה מצוהו שיכתוב, כי הנה שם באדרת האזינו עצמה דף רצד ע"ב אמר: "כל מאן דמגלה רזין, בידוע דנשמתייה לאו איהי מגופא דמלכא קדישא, ובגין דא כד תיפוק נשמתייה וכו', ווי ליה ווי לנשמתייה, זכאה חולקיהון דצדיקיא דמכסיין רזין עילאין דקוב"ה וכו'".

וכן בפרשת פנחס דף רמו ע"א ברעיא מהימנא על פסוק ועשירית האיפה סולת וגו'

קְדִישָׁא בְּדָקָא יָאוּת וְיודעים לייחד יחוד הקדוש כראוי, דְּכָל דִּידַע לִי־חֲדָא שְׁמָא קְדִישָׁא בְּשְׁלִימוֹ בְּדָקָא חָזִי כי כל מי שיודע לייחד יחוד השם הקדוש בשלימות כראוי, וְכַפָּא אֵיהּ בְּעֵלְמָא דִּין, וְבְעֵלְמָא דְאֲתִי אֲשֵׁרִיו בעולם הזה ובעולם הבא.

כל ההיכלות התחתונים מתקשרים בהיכל הרצון בסוד ישקני מנשיקות פיהו קְשׁוּרָא דְכָל הַנִּי הַיְכָלִין הקשר של כל אלו ההיכלות התחתונים, הַכָּא מִתְקַשְׂרִין מתקשרים כאן בהיכל הרצון ע"י היחוד הנעשה שם. (יַעֲקֹב קְשִׁירוֹ דְכָל מְהִימְנוּתָא) רוּחַ דְקַיִמָּא לְקַבְּלָא רוּחַ דְאֵיהּ לְתַתָּא

אור הרשב"י

בהקדמת סור מרע ועשה טוב, וכן מה שכתב עוד בהקדמה שם וז"ל: השגת החכמה תנאי ראשון צריך למעט דבורו ולשתוק כל מה שיוכל כדי שלא להוציא שיחה במלה כמאמר רז"ל סייג לחכמה שתיקה.

גם תנאי אחר על כל דבר תורה שלא תבינהו תבכה עליו כל מה שתוכל. גם עלית הנשמה בלילה לעולם העליון שלא תשוט בהבלי העולם תלוי שתישן בבכיה, ומדת עצבות מגונה עד מאוד, ובפרט להשיג חכמה והשגה, אין לך דבר מונע השגה יותר מזה. "גם בענין השגת האדם אין לך דבר שמועיל כמו הטהרה והמטבילה שיהיה אדם טהור בכל עת", ומורי זלה"ה עם היות שהיה לו חולי השבר שהקור מזיק לו עם כל זה לא היה מונע מלטבול בכל עת. עכ"ל. ואכמ"ל בזה עוד.

הנרמזים אל המבין במאמרים הנ"ל תפליא ותשתומם בראותך כמה מדריגות על מדרגות לאין קץ ומספר קדמו להי"ם הנקרא אצלנו בשם י"ם האצילות "והמעין בחיבורינו זה אם יזכה ידע ויבין ויעמוד על מתכונתם" וכו' עכ"ל. הרי מפורש דאף המעין רק אם יזכה יבין ואפשר שיעיין ולא יזכה. ובודאי בהכרח הוא דתלוי בקדושה טהרה ופרישות וכנ"ל.

ועוד בעין חיים דף טור א למטה וז"ל: והנה בהיותך מעמיק ומעיין ועומה על בירורם של דברים אלו "או אפשר שתוכל להבין מאמרים אלו אם יהיה אלהים עמך בהיותך תמים לו" כי לא ימנע טוב להולכים בתמים עכ"ל.

ועוד לך נא וראה התנאים שכתב המהר"ח

כי בהיכל זה יש רוח העומד כנגד רוח שלמטה שהיא רוח רחל הנמצאת למטה בהיכל אהבה
וְהָאֵי רוּחָא דְאִיהוּ לְעֵילָא וזאת הרוח שלמעלה **קַיְימָא לְקַבְּלָא**
רוּחַ עֲלָאָה דְכָל רוּחִין קַיְימִין בֵּיה עומדת גם כנגד רוח עליונה ממנה
 שכל הרוחות מושרשות ועומדות ממנה והיא הבינה **דָּא אִיהוּ יַעֲקֹב דְאִיהוּ**
רוּחַ אֲמֻצְעִיתָא דְכָל רוּחִין וזאת הרוח שבהיכל זה היא יעקב שהוא בחינת
 התפארת שהיא רוח אמצעית של כל הרוחות שהם הו"ק **וְאִיהוּ נְטִיל הָאֵי**
הֵיכְלָא שְׁתִּיתָאָה והוא הלוקח את זה ההיכל השישי שהוא היכל הרצון ושולט
 בו **בְּאַנּוּן נְשִׁיקִין** על ידי יחוד הנשיקין עם רחל **לְאַתְדַּבְּקָא רוּחָא**
בְּרוּחָא הנעשה כדי להדביק רוח התחתון של רחל ברוח העליון של יעקב **בְּמָה**
דָּאֵת אָמַר כמו שכתוב (שיר השירים א) **יִשְׁכְּנֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ** והיא
 המלכות האומרת לתפארת שמשתוקקת לנשיקות פיהו לאדבקא רוחא ברוחא, **וְכָל**
נְשִׁיקָה אִיהוּ (ס"א הָכָא קְשִׁירוּ דְכָל מְהִימְנוּתָא יַעֲקֹב דְאִיהוּ רוּחַ אֲמֻצְעִיתָא דְכָל
רוּחִין אִיהוּ נְטִיל הָאֵי הֵיכְלָא שְׁתִּיתָאָה בְּאַנּוּן נְשִׁיקִין) לְאַתְדַּבְּקָא רוּחָא
בְּרוּחָא, תִּתָּאָה בְּעֲלָאָה כי כל נשיקה היא להדביק רוח התחתון ברוח
 העליון. **וּבְאֵלִין נְשִׁיקִין אֶסְתַּלֵּק רוּחָא דְלִתְתָּא לְאַתְדַּבְּקָא**
בְּרוּחָא דְלְעֵילָא ובאלו הנשיקין מתעלה הרוח שלמטה שהיא רחל להתדבק ברוח
 יעקב שלמעלה. **וְכַד מִתְדַּבְּקִין רוּחָא בְּרוּחָא** וכשמתדבקים רוח ברוח
 ביחוד הנשיקין, **בְּדִין רוּחָא עֲלָאָה סְתִימָאָה** אז רוח העליון הסתום
 שהורדנו לז"א ע"י קריאת שמע והיא הארת המוחין **שְׁאָרֵי עַל הָאֵי רוּחָא**
דְאֲמֻצְעִיתָא שורה על הרוח האמצעי שהיא רוח יעקב. **וְעַד לָא אֶתְעַר**

לְאֶת־דְּבַקָּא רוּחָא בְרוּחָא ועד שלא נתעורר יעקב להתדבק רוחו ברוח רחל, רוּחָא עֲלָאָה לָא שְׂרִיא עַל (האי) רוּחָא דְאִמְצָעִיתָא רוח העליונה של הבינה לא שורה על רוח האמצעית שהיא רוחו של יעקב.

כל ההיכלות מתקבצים להיכל השישי משום שע"י הנשיקות ששם מתעוררים כל ההיכלות

וְרָזָא דָּא, כִּד אֶתְאַחִיד רוּחָא בְרוּחָא וסוד זה הוא כאשר מתייחדים יעקב ורוח ברוח ביחוד הנשיקין, כְּדִין שְׂרָאן נְשִׁיקִין לְאֶת־חֲבֵרָא וּמְתַעֲרִין שְׂאָר שְׂיִיפִין בְּתִיאובְתָּא אז ע"י שמתחילים הנשיקין להתחבר מתעוררים שאר האיברים בתשוקה אל היחוד התחתון, וְרוּחָא דָּא מְתַדְבְּקָא בְּדָא ואז רוחו של יעקב מתדבק ברוח רחל ביתר שאת. וּכְדִין, שְׂיִיפִין כְּלָהוּ מְתַעֲרִי אֵלִין בְּאֵלִין ואז האיברים התחתונים של יעקב ורחל מתעוררים להתדבק אלו באלו, לְאֶתְקַשְׂרָא שְׂיִיפָא בְּשְׂיִיפֵיהּ להתקשר כל אבר תחתון באבר שכנגדו בעליון, וזה הטעם שכל ההיכלות מתקבצים להיכל השישי משום שע"י הנשיקות ששם מתעוררים כל ההיכלות שהם אברי המלכות להתכלל בהיכל הרצון כדי להתכלל בו"ק דאצילות שהם שרשם.

סוד אלהים אל דמי לך ואל תשקוט אל שההתעוררות מגיעה מהמלכות וְאֵי תִימָא ואם תאמר, מֵאֵן אֶתְעַר שְׂיִיפֵי תְתַאֲי, או שְׂיִיפֵי עֲלָאִי מיהו שמעורר תחילה את הרצון והתשוקה ליחוד האם האברים שלמטה

הלימוד היומי